

są zrównane z naruszeniem istotnych przepisów proceduralnych, których nieprzestrzeganie niezależnie od konkretnych skutków naruszenia prowadzi do nieważności czynności prawnej, tak że sąd ma obowiązek rozstrzygnięcia w przedmiocie skargi na nią, bez możliwości rozważenia zwrócenia sprawy organowi administracyjnemu celem zgodnego z prawem zakończenia procedury?

⁽¹⁾ Dz.U. L 302, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 253, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Administrativen sad Sofia (Bułgaria) w dniu 21 stycznia 2013 r. — Global Trans Lodzhistik OOD przeciwko Nachalnik na Mitnitsa Stoliczna

(Sprawa C-30/13)

(2013/C 108/33)

Język postępowania: bułgarski

Sąd odsyłający

Administrativen sad Sofia — grad

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Global Trans Lodzhistik OOD

Strona pozwana: Nachalnik na Mitnitsa Stoliczna

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy z art. 243 ust. 1 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ⁽¹⁾ z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny interpretowanego w związku z art. 245 tego rozporządzenia oraz z zasadami prawa do obrony i prawomocności wynika, że dopuszcza on uregulowanie krajowe takie jak art. 220 i art. 211a Zakon za mitnitsite (kodeks celny), zgodnie z którym zaskarżeniu podlega nie tylko decyzja służb celnych, na podstawie której dokonuje się wymiaru dodatkowego długu celnego w celu jego późniejszego poboru i to nawet, gdy w okolicznościach postępowania przed sądem odsyłającym może zostać wydana decyzja ostateczna w rozumieniu art. 181a ust. 2 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2454/93 ⁽²⁾ z dnia 2 lipca 1993 r. ustanawiającego przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny w celu ustalenia długu celnego?
- 2) Czy art. 243 ust. 2 rozporządzenia nr 2913/92 dotyczący złożenia środka zaskarżenia należy interpretować w ten sposób, że nie przewiduje on, że dla dopuszczalności postępowania sądowego wpięty ostateczna decyzja musi zostać zaskarżona w drodze środków administracyjnych?

3) Czy art. 181a ust. 2 rozporządzenia nr 2454/93 w okolicznościach postępowania przed sądem odsyłającym należy interpretować w ten sposób, że w przypadku nieprzestrzegania przewidzianego w tym przepisie postępowania z punktu widzenia zasad prawa do bycia wysłuchanym oraz prawa do złożenia sprzeciwu, decyzja organów celnych wydana z naruszeniem tych zasad nie stanowi ostatecznej decyzji w rozumieniu powołanego przepisu, lecz jest jedynie częścią postępowania w sprawie wydania decyzji ostatecznej? Czy w innym przypadku w okolicznościach postępowania przed sądem krajowym przepis ten należy interpretować w ten sposób, że decyzja wydana z dopuszczeniem się ww. uchybień proceduralnych bezpośrednio podlega sądowej kontroli i sąd ma obowiązek do wydania rozstrzygnięcia w sprawie skargi na nią?

4) Czy art. 181a ust. 2 rozporządzenia nr 2454/93 w okolicznościach postępowania przed sądem odsyłającym i w świetle zasady proporcjonalności należy interpretować w ten sposób, że w przypadku nieprzestrzegania przewidzianego w tym przepisie postępowania z punktu widzenia zasad prawa do bycia wysłuchanym oraz prawa do złożenia sprzeciwu, decyzja wydana z naruszeniem tych zasad jest nieważna z powodu istotnych błędów w procedurze, które są zrównane z naruszeniem istotnych przepisów proceduralnych, których nieprzestrzeganie niezależnie od konkretnych skutków naruszenia prowadzi do nieważności czynności prawnej, tak że sąd ma obowiązek rozstrzygnięcia w przedmiocie skargi na nią, bez możliwości rozważenia zwrócenia sprawy organowi administracyjnemu celem zgodnego z prawem zakończenia procedury?

⁽¹⁾ Dz.U. L 302, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 253, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesverwaltungsgericht (Niemcy) w dniu 29 stycznia 2013 r. — Martin Grund przeciwko Landesamt für Landwirtschaft, Umwelt und ländliche Räume des Landes Schleswig-Holstein

(Sprawa C-47/13)

(2013/C 108/34)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesverwaltungsgericht

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Martin Grund

Strona pozwana: Landesamt für Landwirtschaft, Umwelt und ländliche Räume des Landes Schleswig-Holstein

Uczestnik postępowania: Pełnomocnik interesu federalnego przy Bundesverwaltungsgericht